

[Hanne Reintoft.]

bejder, har taget afstand fra det og sagt, at de ikke vil være med til, at arbejdsgiverne skal have disse oplysninger.

Det gik måske ikke op for fru Eva Gredal, men vi havde til finanslovforslaget stillet meget omfattende ændringsforslag om at forøge bevillingerne til de sociale udgifter, ikke mindst til den 100 pct. dækning i tilfælde af sygdom, ulykke, arbejdsløshed og barsel, og jeg erindrer ikke, at socialdemokratiet stemte for det.

Med hensyn til at være i lommen på arbejdsgiverne, så synes jeg, at man er i lommen på arbejdsgiverne, hvis en stor arbejdsplads en gang om året gør op, hvem der har mange sygedage, og så fyrer dem af den grund. Jeg synes, at man er i lommen på sin arbejdsgiver, når man bliver fyret i 5 ugers perioden med den begrundelse, at man er syg. Jeg synes, at man er i lommen på arbejdsgiveren, når man, som jeg så det forleden dag, fordi man ringer 10 minutter over 9 og ikke kl. 8, betragtes som ulovligt udblevet og bortvises. Det er muligt, man ikke kan forstå det, men for den arbejder, der mister sin løn og måske skal være arbejdsløs, er det ikke så forfærdelig vanskeligt at forstå. Det er heller ikke særlig behageligt, at nogle arbejdsgivere begynder at lave bonusordninger, hvis man ikke er syg. Det er ikke særlig behageligt, at de fører kartotek over de syge. Det er i det hele taget meget nedværdigende og meget socialt uheldigt for de mennesker, det rammer.

Jeg synes stadig væk, at en 3 måneders periode efter en fødsel er en rimelig tid, og jeg tror, at næsten alle kvinder vil medgive mig, at man ikke er hverken fysisk eller psykisk i balance, før den periode er gået. I de socialistiske lande har man længere barselhvile, men vi ved godt, at det er meget svært at få gennemført noget virkelig progressivt herhjemme. Vi synes — og jeg kan i øvrigt henviser til nogle glimrende artikler af overlæge Teit Kærn herom — at 3 måneder i hvert tilfælde vil være en fornuftig løsning.

Jeg synes, jeg har svaret på, hvorfor vi gerne vil have en lokal repræsentant med i dagpengeudvalgene. Det er for virkelig at få tolket de lokale, faglige og geografiske forhold, men det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi betragter disse paritetske udvalg, hvori der sidder én fra Arbejds-

giverforeningen, én fra det alt for samarbejdsvillige LO og én fra statsmagten, som udvalgte, der næsten altid fungerer i arbejdsgiverærindende, og hvis man prøver at se disse udvalgs afgørelser, ikke mindst når det gælder dagpengereformen, vil man også se, i hvor høj grad netop alle disse problemer, jeg her står og taler om, ikke er blevet tilgodeset for den enkelte arbejder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbetslutnings vedkommende sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslaget (nr. 119) findes i tillæg A. sp. 2211, fremsættelsen i tidenden sp. 3254).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Henning Jensen (S):

Dette lovforslag skal jo ses i lyset af den række forslag, som regeringen har fremsat i bestræbelserne på at omlægge det nuværende almindelige sagstilsbud til tilskud efter udgiftsbehovskriteriet til sygehuskommunerne, altså amterne, og det fremgår også af ministerens fremsættelse, at man ønsker at foretage noget lignende på en række andre områder.

Jeg vil gerne fastslå, at vi fra socialdemokratiet side er principielt interesseret i at drøfte dette og de øvrige forslag, men vi må erkende, at det er småt med oplysninger om de økonomiske konsekvenser af disse forslag. Jeg er bekendt med, at der allerede på nuværende tidspunkt fra kommunaludvalgets side er stillet en forespørgsel til ministeren om, hvilke økonomiske konsekvenser disse lovforslag får, og vi venter naturligvis i spænding på disse tal.